

Tiger

eller Bagh

- det assamesiska eller bengaliska namnet på tigern

Bagh är det assamesiska och bengaliska namnet på tiger.

Nationalparken Bandhavgarh ligger i centrala Indien i delstaten Madhya Pradesh. Området är hårt bevakat av militärpolis och parkvakter. Det är dyrt och krångligt att åka in i parken. Man får inte lämna jeepen en enda sekund så det är mycket begränsat och chansen att få bra bilder på det stora kattjuret är små. Tur att det finns det arbetslefanter som att hyra så att man kan ta sig ut i terrängen och på så vis komma nära tigrarna. Vi letade i femton dagar och lyckades få tre bra scener men å andra sidan fick vi ju se hela området flera gånger om.

Historiskt har det funnits mänsklig bosättning i Bandhavgarh sedan 1000 år före Kristus. Guden Rama lät bygga ett fort på högplatån i Bandhavgarh som han senare skänkte till sin broder Lakshmana. Norr om fortet finns det flera grottor med inskriptioner, daterade från den tiden. Fortet var ett hem för den kungliga familjen fram till år 1617 då hovet flyttade till Rewa som ligger 16 mil norrut. Bandhavgarh blev de kungligas jaktmark vilken utnyttjades till fullo. Här dödades 109 tigrar varje år. År 1968 blev området nationalpark och har sedan dess utökats i flera omgångar. I dag är arealen 110 tusen hektar som mestadels består av bambuskog och gräsland.

Klimatet växlar mellan sommar och vinter, alltså bara två årstider. Vintern är torr och temperaturen växlar mellan nollgradigt natttid och plus 20 grader mitt på dagen. Sommaren som sträcker sig från slutet av mars till mitten av oktober är het och fuktig. Dagtid blir det över 40 grader i skuggan. Monsunen kommer i juli och pågår till mitten av september, då översvämmas stora delar av gräslandet. Under denna period faller det cirka 1200 millimeter regn.

Bandhavgarh är känt för sina 65 tigrar men national-

parken är också hem för leoparder, slothbears, samba rhjortar, fläckiga hjortar, shakaler, trehundra fågelarter och tjugofem olika kräldjur. I år har man gjort ett försök att inplantera fyra par av Blue Bull eller Nilgau (hindi) som är Indiens största hjortdjur, den är som en svensk älgko i storlek. Den Bengaliska tigern är världens näst största kattdjur, en vuxen hane väger ca 230 kilo och blir cirka 15 år gammal. Deras mörkerseende är sex gånger bättre än en människas och deras hörselomfång ligger mellan 0,2 och 65 kHz. Varje tiger är unik i sin randning. Ett annat utmärkande drag är att tigrarna älskar vatten, de är goda simmare även om de bara använder framtassarna. Jakten sker med varierande framgång, en av tjugo attacker lyckas. De behöver cirka 15 kilo kött per dag och hjortarna är deras favoritbytte. Runt nationalparken finns det höga stängsel för att hålla tamboskapen utanför men eftersom tigern kan hoppa drygt fyra meter högt så går det inte att hindra dem från att ta en och annan tam buffel. Den Indiska staten ersätter jordbrukaren för förlusten av tamboskap som fallit offer för tigrarna. Det gäller också människor som blir dödade av tigrarna, vilket förekommer flera gånger per år. Parkarbetarna och guiderna i nationalparken är obehäpnade eftersom det är belagt med dödsstraff av döda djur oavsett om det sker i självförsvar. En tiger som har dödat fler än fyra personer flyttas till ett zoo och får på så vis sitt straff.

Tigern är helig och dyrkas eftersom den står över människan i rang enligt hinduismen. Varje större by har en dansgrupp som utför speciella tigerdanser. Det är en fantastisk uppvisning med färgglada vackra kläder och utsmykade trummor.

Under vecka 26 ställer jag ut mina Indienbilder på Lilla kanalmagasinet i Söderköping. Varmt välkomna!

Text och foto:

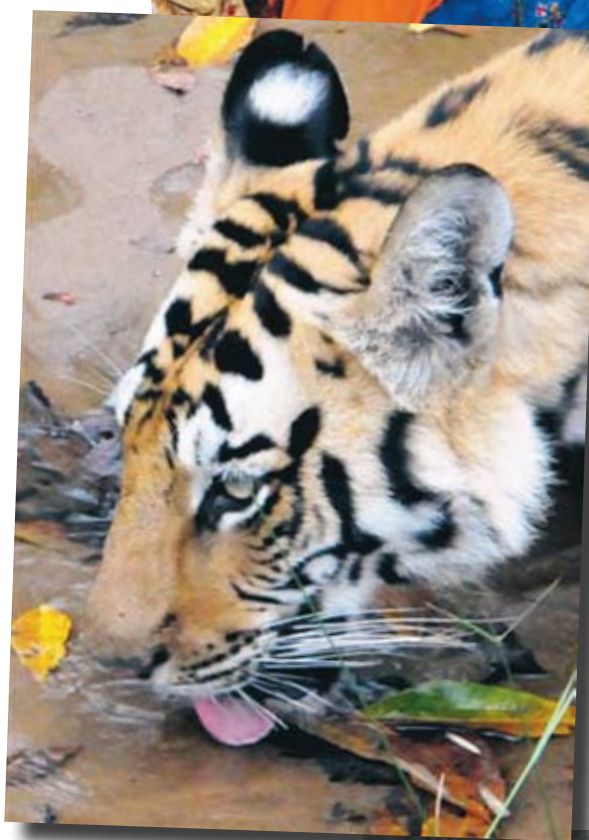
Yvonne Bäckstedt

Bengalisk tiger

Tigerdansen

Törstig tiger

Nilgau

På jakt efter hjortarna

Vi kan vattenrening

Rådgivning
Försäljning
Installation
Service

Norrköping
Importgatan 46
011 - 12 70 30

www.jms-vattenrening.se